

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. София, 02.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10775** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния Кодекс /АПК/. Образувано е по жалба на „Домус Мекс България“ ЕООД, чрез адв. М., срещу мълчалив отказ на главния архитект на СО да одобри изменение на регулационния план за УПИ I-964,1101,1157,1223,1439, кв.33А, местност „жк.Л. 2“, СО, и изменение на уличната регулация между о.т.314 до о.т.315 и о.т.315 до о.т.316, чрез създаване на нов УПИ I-505,673,676,677 с по-голяма площ и ново трасе на улицата съгласно приложения към заявление № САГ24-ГР00-33 от 08.01.2024г. проект на жалбоподателя.

Жалбоподателят намира, че исканото изменение в уличната регулация е допустимо, защото същата не е приложена в цялост. Имоти с №№507 и 677 попадат в уличната регулация, но от тях само за имот №507 е издадена заповед за отчуждаване. Определеното обезщетение не е платено, поради което със заповед № СОА23-РД43-2 от 03.07.2023г. заповедта за отчуждаване на този имот е отменена. Няма такава процедура и за другия имот – №677. Поради това и на основание чл. 134, ал.2, т.1 от ЗУТ на 08.01.2024г., жалбоподателят е подал искане за изменение на действащия ПУП. На следващо място, процесната улица не е първостепенна и попада в зона Смф – 60% плътност и 3,5 К. според ОУП, което дава възможност за процесното изменение. Въпреки това, главният архитект на СО не е процедирал искането в едномесечния срок по чл. 135, ал.3 от ЗУТ. Поради това жалбоподателят претендира отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на главния архитект на СО за изрично произнасяне. Претендират се разноси по списък.

Ответникът - Главени архитект на СО, редовно уведомен, в становище от 26.02.2024г. оспорва жалбата. Твърди, че по заявлението е изискано становище от кмета на район „Л.“, с оглед предвиденото изменение в уличната регулация. Намират, че поради висящността на процедурата не е налице мълчалив отказ, с оглед предприетото действие. Поради това моли жалбата да бъде отхвърлена.

Настоящото производство е второ по ред, след връщане от ВАС, поради отмяна на постановеното решение по АД № 2079/2024г. на АССГ.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и претендира разностите по списък.

Ответникът се представлява от юрк М., която оспорва жалбата и представя писмо от 21.05.2024г. от Кмета на район „Л.“ СО, с което се възразява срещу исканото изменение, поради недостиг на паркоместна в района. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възразение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

По фактите се установява следното:

Съгласно нотариален акт № 15, том I, рег. № 202, нот.дело №12 от 08.03.2006г. жалбоподателят се легитимира като собственик на ПИ 964 с площ от 530 кв.м., ПИ 1223 с площ от 3422 кв.м., ПИ 1439 с площ от 1192 кв.в., и идеални части от ПИ 1101, 1157 и 866. Съгласно договор за

доброволна делба № 89, том I, рег. № 2950 от 27.06.2006г., жалбоподателят се легитимира като собственик на три дворни места, както следва: ПИ 1618 с площ от 2555кв.м., ПИ 1616 с площ от 3029 кв.м. и ПИ 1620 с площ от 293 кв.м. – и трите от кв.33а по плана на [населено място], местност „Л.-2“. Видно от скица на л. 37, посочените ПИ попадат в УПИ I-964, 1101,1157,1223,1439 и улица от изток. Видно от комбинирана скица на л. 29, посочените ПИ попадат в имоти с идентификатори 68134.4356.673, 676, 677 и 507, скици на които са приложени на л. 48-52. Имоти с №№1616 и 1620 попадат в улици съгласно действащия ПУП, одобрен с решение на СОС № 59 по протокол № 24 от 30.03.2001г., изменен със заповед № РД-09-50-952 от 28.09.2005г. на главния архитект на С..

Със заявление № САГ24-ГР00-33 от 08.01.2024г. жалбоподателят е поискал одобряване на проект за изменение на действащия план за регулация (ПР) и за улична регулация (ПУР) за имоти с идентификатори 68134.4356.673, 68134.4356, 68134.4356676, 68134.4356677 и 68134.4356507, като са приложили документи за собственост и проект. Видно от техническото задание към проекта, се предвижда създаване на нов УПИ I-507,673,676,677 за жил.строителство, магазини, общ.строителство и трафопост от кв.33а с графична площ от 7545 кв.м. В уличната регулация между о.т.316 до о.т.315 и о.т.315 до о.т.314 по границите на имотите в североизточна посока се увеличава ширината на тротоара от 3 на 4,7м, а в източна посока се намалява ширината на улицата и тротоара по границите на имоти с №№ 507 и 677, тъй като в тези части уличната регулация не е приложена.

С писмо от 16.01.2024г. заявлението е изпратено на кмета на район „Л.“, СО с молба за становище по исканото разрешение за изменение на ПУП и уточняване започнати ли са отчуждителни процедури към момента. Тъй като не е получен отговор, е изпратено повторно писмо със същото искане на 16.02.2024г. Както бе ппосочено, отговор от 21.05.2024г. с отрицателно становище е представен по делото. Срокът по чл.135, ал.3 от ЗУТ е изтекъл на 08.02.2024г. Жалбата е подадена на 20.02.2024г.

В първоначалното производство пред АССГ е изслушано и прието заключение на

СТЕ, според което: Имотите на жалбоподателя, според ОУП, попадат в устройствена зона Смф с макс.плътност на застр.60%, макс.К. 3,5, мин. озеленена площ 40%. Действащият ПУП е одобрен със заповед № РД-09-50-952 от 28.09.2005г. на главния архитект на С.. С него е променена регулацията и предназначението на имотите в кв.33а спрямо тези по ПУП, одобрен с решение на СОС № 59 по протокол № 24 от 30.03.2001г., като 4-те имота са обединени в УПИ I-964,1101,1157,1223,1439, улицата между кв.33а и кв.33б е широка 20м, с 2 тротоара по 2 м и пътно платно от 16м с уширения за паркиране. Улицата между кв.33а и кв.26 е широка 21 м, с 2 тротоара от 2 м и 5 м и пътно платно от 14м с уширения за паркиране към кв.33а. Улиците са изпълнени на място съобразно предвиденото в действащия ПУП. Исканото изменение цели новият УПИ да се постави в съответствие с имотните граници на ПИ на жалбоподателя, като поради го-големия му размер, улиците са с ново трасе, а тази по о.т.314 до о.т.315 е с по-малък размер. По делото няма данни за отчуждаване на имоти 507, 676 и 677. Улицата между о.т.316 до о.т.315 е „ген. М. С.“ и е събирателна улица от V клас, улицата между о.т.315 до о.т.314 е обслужваща улица от VI клас – и двете са част от второстепенната улична мрежа. Исканото изменение в ПР и ПУР отговарят на предвижданията по ОУП.

Ответникът е представил заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021г., с т. 1.27 от която кметът на СО е възложил на главния архитект на СО да разрешава или да отказва със заповед изработване на проект за изменение на действащ ПУП на основание чл. 135, ал.3 от ЗУТ.

Изложените фактически констатации са мотивирали следните правни изводи:

Съдът е приел жалбата за допустима и основателна, поради следното:

Заявлението за изменение на ПУП е подадено до компетентен административен орган, действал в кръга на предоставените му правомощия, на основание чл. 135, ал.1 във връзка с §1, ал.3 от ЗУТ съгласно т. 1.23 и т.1.27 от заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021г. на кмета на СО.

Мълчаливият отказ представлява бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължението да се произнесе по направено пред него искане. Предвид разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от АПК, този отказ представлява индивидуален административен акт и е изцяло приравнен към изричния такъв. Като индивидуален административен акт същият подлежи на съдебен контрол. Съгласно трайната практика на ВАС по жалба против мълчалив отказ на административен орган, вкл. и на орган от местното самоуправление, да издаде искания административен акт, съдът се произнася по законосъобразността му, предвид всички фактически и правни предпоставки, обуславящи претендираното право като изхожда от предполагаемите съображения, мотивирали административния орган да не уважи искането. За разлика от изричните актове по чл. 21 от АПК, мълчаливият отказ не просто се приема за административен акт, но по силата на законовата фикция се счита за изричен такъв и издаден при спазване на производството и формата по издаването му. За да прецени дали в конкретния случай е налице поддържания от жалбоподателя мълчалив отказ, съдът следва да съобрази изпълнени ли са изискуемите предпоставки на закона. При преценка на материалната законосъобразност на обжалвания мълчалив отказ, е необходимо да се установи наличието, респ. липсата на предвидените в закона обстоятелства, налагащи издаване на заявения административен акт.

С оглед нормата на чл. 135, ал. 3 ЗУТ, Главният архитект на СО дължи изрично произнасяне и следва да издаде административен акт, тъй като е единствено

компетентният административен орган, който законосъобразно би могъл да го издаде, или мотивирано и изрично да откаже издаването на акт с исканото съдържание. Като не се е произнесъл с изричен административен акт по заявлението на жалбоподателя от 08.01.2024г., главният архитект на СО е формирал предвидената в чл. 58 АПК правна фигура на мълчаливия отказ, без същата да е предвидена в производството по чл. 135, ал. 3 ЗУТ.

В случая не се касае за разрешение за изработване на проект за ПУП, а за разрешение за изработване на проект за изменение на вече одобрен ПУП на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ. Касае се за мотивирано произнасяне по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, което е административен акт по смисъла на чл. 214, т. 1 от ЗУТ и подлежи на съдебен контрол. Съгласно чл. 135, ал. 1 от ЗУТ "Лицата по чл. 131 могат да правят искания за изменение на устройствените планове с писмено заявление до кмета на общината", а съгласно ал. 2 на разпоредбата "Когато искането е за изменение на подробен устройствен план, към заявлението се прилага скица с предложение за изменението му". Това е предварителна процедура, при която се разрешава изработването на проект за ПУП, дори не е необходимо да е посочено основаниято за исканото изменение по чл. 134 от ЗУТ. В настоящата хипотеза е направено искане по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ с представена скица - предложение по ал. 2 на разпоредбата, като преценката е за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място. При наличие на тези предпоставки, следва да се издаде положителен акт. Когато предмет на оспорване е мълчалив отказ по заявление да се разреши изработване на проект за изменение на ПУП /в т.ч. и изричен отказ/, съдът няма задължение да изследва по същество наличието на материалноправните предпоставки, правните основания за разрешаване изработването на проект за изменение на ПУП-ПРЗ, а именно основанията по чл. 134, ал.1 и 2 ЗУТ. Правното основание не е задължителен елемент, но органът може да го посочи като изискване при изработване на проекта за ПУП. Това е предмет на проверка в следващия етап от развитие на административното производство, когато бъде издадена заповед за одобряване на проект или за отказ за изменение на ПУП-ПРЗ. В този предварителен етап, който подготвя същинското производство по изработване на проект за изменение на ПУП, предмет на проверка са обстоятелствата по чл. 135, ал. 1, 2 и 4 ЗУТ, а именно: дали искането /заявлението/ е направено от заинтересовано лице по чл. 131 ЗУТ, има ли приложена скица с мотивирано предложение за изменение на ПУП, има ли становище на главния архитект на общината по чл. 135, ал. 4, т. 1 ЗУТ. В предварителната процедура по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ се извършва преценка за съответствие на разработката с правилата и нормативите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв има, а не с конкретните изисквания по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, които служат за основание за издаване на окончателната заповед за одобряване изменение на ПУП.

В конкретната хипотеза заявлението е подадено от лице по чл.131 от ЗУТ /чл. 135 ал.3 вр с ал.1 ЗУТ/, към него е приложена скица с мотивирано предложение за изменение на ПУП – ПР и ПУР /л. 30/, както и техническо задание за проектиране. Поискано е процедиране на промяна в ПУП с цел урегулиране на имотите на жалбоподателя като регулационните граници съвпадат с имотните; предложено е отреждане в нов УПИ I – 507,673,676,677, като е премахнат част от тротоар на [улица] и е намален размерът на улицата между о.т.315 и о.т.314.

Съдът констатира, че липсва становище по чл.135, ал.4, т.1 от ЗУТ от главния

архитект, но това не рефлектира върху законосъобразността на градоустройствената процедура, защото процесният мълчалив отказ е издаден именно от главния архитект на СО, въз основа на предоставени му функции по ЗУТ, тоест отказът е издаден от същия орган, който съгласно цитираната разпоредба следва да даде становище. Във връзка със задължението на съда да направи преценка за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, същите са установени от заключение на СТЕ, чиито фактически установявания съдът кредитира като обективно и компетентно дадени. Вещото лице установява, че част от новия УПИ попада в [улица] – о.т.314. По делото обаче няма данни имотите, попадащи в тази улица, да са отчуждени в сроковете по чл. 208, ал.1 от ЗУТ. Напротив, заповед № СОА22-РД40-142 от 03.11.2022г. на кмета на СО за отчуждаване на ПИ 507 е отменена със заповед №СОА23-РД43-2 от 03.07.2023г. на кмета на СО.

Съдът приел за неоснователни възраженията на ответника, че е предприел действия по произнасяне, като е поискал становище на кмета на района. Представянето на такова не е сред предпоставките, предвидени от нормативния акт, поради което изчакването му необосновано е забавило дължимото изрично произнасяне.

С оглед горното, приел оспореният мълчалив отказ за незаконосъобразен, поради което го е отменил и е върнал преписката на органа за ново произнасяне.

С отменителното решение на ВАС е възприето следното:

В нарушение на чл. 168, ал. 1 АПК съдът не е проверил правилността на оспорения мълчалив отказ на всички основания по чл. 146 АПК, а е направил извод единствено, че в производствата по чл. 135, ал. 3 ЗУТ не е предвидена фигурата на мълчаливия отказ, който извод е незаконосъобразен. В случая е приложимо общото правило на чл. 58, ал. 1 АПК, като отказът е приравнен на изричен. В който смисъл е и решение, постановено по адм.д. № 1200/2023 г. по описа на Върховния административен съд. При преценката за законосъобразността на мълчаливия отказ се изхожда от естеството на искането и предполагаемите мотиви на органа да не го уважи.

В случая е възприето, че преценка за законосъобразност на оспорения мълчалив отказ не е извършена. Споделена е тезата, че в производството по чл. 135, ал. 1 ЗУТ органът проверява дали искането е направено от заинтересовани лица по чл. 131 ЗУТ, има ли приложена скица с мотивирано предложение за изменение на ПУП, има ли становище на главния архитект на общината по чл. 135, ал. 4, т. 1 ЗУТ, като преценката е за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място. Независимо от това, съдът не изложил мотиви дали органът спазва тези изисквания при поставения отказ, а също така не били обсъдени предполагаемите мотиви за формирания мълчалив отказ, а са направени констатации, че съответствието на предложението с правилата и нормативите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, са установени от заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза, без да излага собствени мотиви в тази насока.

Така мотивиран, ВАС е върнал делото за ново разглеждане, по повод което се провежда настоящото производство.

Настоящият състав на съда, като се запозна със становищата на страните, данните по делото, указанията на върховната инстанция и въз основа на закона, намира жалбата за основателна.

В случая е поискано не разрешение за изработване на проект за ПУП, а за разрешение за изработване на проект за изменение на вече одобрен ПУП на основание чл. 135 от ЗУТ, с оглед което е налице производство по чл. 135 от ЗУТ. Съгласно чл. 135, ал. 2 "Когато искането е за изменение на подробен устройствен план, към заявлението се прилага скица с предложение за изменението му". Това е предварителна процедура, при която се разрешава изработването на проект за ПУП, като не е необходимо да е посочено основанията за исканото изменение по чл. 134 от ЗУТ. В настоящата хипотеза е направено искане по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ с представена скица - предложение по ал. 2 на разпоредбата, като преценката е за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място. Правното основание не е задължителен елемент, но органът може да го посочи като изискване при изработване на проекта за ПУП.

В конкретната хипотеза заявлението е подадено от лице по чл.131 от ЗУТ /чл. 135 ал.3 вр. с ал.1 ЗУТ/, към него е приложена скица с мотивирано предложение за изменение на ПУП – ПР и ПУР , както и техническо задание за проектиране. Поискано е процедиране на промяна в ПУП с цел урегулиране на имотите на жалбоподателя, като регулационните граници съвпадат с имотните; предложено е отреждане в нов УПИ I – 507,673,676,677, като е премахнат част от тротоар на [улица] и е намален размера на улицата между о.т.315 и о.т.314.

От приетата в първото производство съдебно-техническа експертиза се установява по отношение на материалноправните предпоставки за издаване на акта следното:

Улиците между о.т.314 и о.т.315 / бивши о.т.151 и о.т.109б/ и между о.т. 315 и о.т. 316 / бивши о.т. 109б и о.т. 109а/ са предвидени със Заповед № РД-09-50-952/28.09.2005г. на Главния архитект на С., поради което за тях са неотнормирани нормите на §6, ал.2 и ал.4 от ЗУТ, тъй като са предвидени след влизане в сила на ЗУТ, а визираните норми се отнасят до заварени дворищнорегулационни планове.

Улиците в кв. 33а, където се ситуират процесните имоти са застроени съобразно с предвижданията на заповедта за ПУП, цитирана по-горе.

С исканото изменение се предвижда изменение на ПУП в частта за регулацията, с което регулационните линии се поставят в съответствие с имотните граници на заявителя, което е свързано с изменение на уличната регулация между о.т. 315 и о.т. 316 между кв. 33а и кв.33б по [улица]. Новият УПИ е с по-големи размери, поради което това се отразява на размера на новопредвидените улици в частта между о.т.314 и о.т. 315, както и на трасето им.

Заповедта за отчуждаване на терена, собственост на жалбоподателя е отменена със Заповед № СОА23-РД43-2/03.07.2023г., като такава никога не е проведено и понастоящем не е предвидено.

Направеното предложение не противоречи на ОУП на С., като улицата от о.т. 315 и о.т. 314 е обслужваща [улица]-ти клас съгласно чл. 77, ал.1, т.2 от ЗУТ, а улицата между о.т. 316 и о.т. 316 е събирателно [улица]-ти

клас съгласно чл. 77, ал.1, т.2 от ЗУТ. УПИ 1-964, 1101,1157,1223,1439 в кв. 33а е застроен с комплекс от магазини, като се предлага да се разшири, попада в зона СМФ и предназначението му отговаря на устройствената зона по ОУП.

Улицата между кв.33а и 33б с осови точки 314 и 315, за която се предлага да се намали, служи за изграждане на достъпна среда и е с многофункционално предназначение, като и след процедираното изменение, ще отговаря на устройствената зона по ОУП.

Улицата между кв.33а и кв.26 с осови точки от 315 и 316 , която се предлага да се намали, попада в зона Жм по ОУП , в която се позволява изграждане на инженерна инфраструктура, с което отново съответства на зоната по ОУП.

С оглед горното, настоящият състав приема, че са налице предпоставки за допускане на проектиране за изменение на действащия подробен устройствен план в частта относно регулацията, съобразно със заявеното по преписката. Поискано е, което е придружено с необходимите книжа, да бъде проектирано изменение за припокриване на регулационни към имотни граници, което е допустимо, доколкото КККР за района е одобрена през 2009г., т.е. след одобряване на регулацията от 2005г. Поисканото проектиране е в съответствие с изискването имотни и регулационни граница да съвпадат. Попадането на фактически изградени улици в поисканото проектиране не е нормативно забранено, а напротив – установява се, че и след процедирането му, предвижданията ще са в съответствие с ОУП. Нещо повече, частите от улиците, за които се иска изменението, са частна собственост на заявителя, същите не са отчуждени, а напротив- отменена е заповедта за отчуждаване. С оглед това, както и с оглед обслужващият им характер, предвиденото изменение не засяга достъпа и ползването им, тъй като се касае за частично стесняване и промяна на трасе, което няма да засегне наличието на такива изобщо.

Становището на Кмета на район „Л.“ на първо място не е задължително за страните в производството и не обвързва и ответника. На следващо място, същото съдържа данни за предвиждания за паркоместа, но при липса на проведено отчуждаване на имотите на заявителя, т.е. от неактуално предвиждане.

Поради изложеното, съдът приема, че са били налице предпоставки за издаване на заповед за разрешаване на проектирането по представения проект, с оглед което оспореният мълчалив отказ се явява незаконосъобразен.

Следва да се посочи, че изискване за становище от районната

администрация, каквото е изискано, законово не е предвидено и не е задължително. Запитването е свързано с проведено предходно отчуждаване, т.е. с необходимостта от улици в наличния размер, но предвид отмяната на отчуждаването, последното е неотносимо.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните разноски. Същите не са в прекомерен размер, тъй като заплатените адвокатски хонорари са в размер на 1500 лева за всяка инстанция, което е близо до нормативно определения минимум, а останалите суми представляват заплатени такси и възнаграждение за вещо лице.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на главния архитект на СО да одобри изменение на регулационния план за УПИ I-964,1101,1157,1223,1439, кв.33А, местност „жк.Л. 2“, СО, и изменение на уличната регулация между о.т.314 до о.т.315 и о.т.315 до о.т.316, чрез създаване на нов УПИ I-505,673,676,677 с по-голяма площ и ново трасе на улицата съгласно приложения към заявление № САГ24-ГР00-33 от 08.01.2024г. проект на жалбоподателя.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на на „Домус мекс България“ ЕООД сумата от 4 910 лева / четири хиляди деветстотин и десет/ лева.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

съдия